

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยสถาบัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอรูปแบบโครงสร้างภาควิชาใหม่ ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเริ่มต้นด้วยการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านหลักสูตรและทรัพยากรอาจารย์ของ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปัจจุบันและในอนาคตอีก 10 ปี รวมทั้งการศึกษาเอกสารของการจัดภาควิชา คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในประเทศและต่างประเทศ การสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นและเคยเป็น คณบดีและอาจารย์อาวุโสของคณะครุศาสตร์ จำนวน 10 คน เกี่ยวกับทิศทางและแนวโน้มของการจัดการศึกษาของคณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการสอบถามอาจารย์คณะครุศาสตร์เกี่ยวกับรูปแบบการจัดภาควิชาของคณะครุ ศาสตร์ในอนาคต ปัจจุบันคณะครุศาสตร์มีการจัดภาควิชาที่รับผิดชอบการผลิตบัณฑิต 11 ภาควิชา และมีคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรที่ไม่สังกัดภาควิชาอีก 2 ชุด โดยมี 7 หลักสูตรในระดับปริญญาตรี 20 หลักสูตรในระดับปริญญาโท และ 10 หลักสูตรในระดับปริญญาเอก ในหลักสูตรและรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษามีรายวิชาที่มีชื่อวิชาและรายละเอียด รายวิชาซ้ำซ้อนกันอยู่ มีรายวิชาของสาขาบริหารการศึกษา สาขาพัฒนศึกษา (ภาควิชาสัตตศึกษา) สาขาอุดมศึกษา มีความซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมากและในบางรายวิชาที่มีความซ้ำซ้อนกับสาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน (กศน) นอกจากนี้รายวิชาของสาขาบริหารการศึกษา สาขาประถมศึกษา สาขาปฐมวัย และสาขาหลักสูตรและการสอน มีความซ้ำซ้อนกัน

สถานภาพของอาจารย์พบว่าในปีงบประมาณ 2550 จำนวนอาจารย์ในภาควิชาอุดมศึกษาและภาควิชาการศึกษา นอกระบบโรงเรียน เพียงภาคละ 4 คน และภาควิชาบริหารการศึกษามี 5 คน ภาควิชาสัตตศึกษา 6 คน ในปี การศึกษา 2554 ภาควิชาบริหารการศึกษามีอาจารย์คงอยู่ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 3 คน ภาควิชาสัตตศึกษา จำนวน 2 คน ภาควิชาอุดมศึกษา จำนวน 1 คน และภาควิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน 3 คน ในกรณีที่ไม่มีการบรรจุ อาจารย์ใหม่ทดแทน

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิสรุปได้ว่า คณะครุศาสตร์ควรเปิดสาขาไม่ควรเปิดกระจายมากเกินไป ควร พยายามจัดกลุ่มสาขาที่ใกล้เคียง ควรมีการบูรรวมภาควิชาตามความเหมาะสม เพื่อไม่ให้มีความซ้ำซ้อนกันเช่นใน ปัจจุบัน ควรมีภาควิชา 4-5 ภาควิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาชีพครู กลุ่มวิชาการศึกษาขั้นพื้นฐานและวิธีสอน กลุ่มวิชาการบริหาร จัดการ การอุดมศึกษา กลุ่มวิชาวิจัย ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์คณะครุศาสตร์พบว่ารูปแบบที่น่าเสนอที่มี ความดีมากที่สุดและมาก มีลักษณะการรวมภาควิชาซึ่งประกอบด้วย 5 ภาควิชา คือ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน โดยรวมอาจารย์จากภาควิชาประถมศึกษา ภาควิชามัธยมศึกษา ภาควิชาการศึกษานอกระบบ อาจารย์จากภาควิชาสัตต ศึกษาบางส่วน ภาควิชาที่สองคือ ภาควิชาบริหารและการอุดมศึกษา โดยรวมอาจารย์จากภาควิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาอุดมศึกษา และอาจารย์จากภาควิชาสัตตศึกษาบางส่วน ภาควิชาที่สามคือ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา โดยรวมอาจารย์จากภาควิชาวิจัยการศึกษาและอาจารย์จากสาขาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาที่สี่คือ ภาควิชาเทคโนโลยี การศึกษา โดยรวมอาจารย์จาก ภาควิชาสัตตศึกษา ภาควิชาที่ห้าคือ ภาควิชาศิลปและดนตรีศึกษา โดยรวมอาจารย์ จากภาควิชาศิลปศึกษา และอาจารย์จากภาควิชาดนตรีศึกษา